

له فرض مانځه وروسته او

دسهار او ماښام

أَلْكَام

له حصن المسلم كتاب څخه

ژباړه او ترتيب
صحيح حديث پښتو

Ketabton.com

د الله تعالی د ذکر (۱) فضیلت

الله تعالی فرمایي: {فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ} (۱) **ژباړه:** نو تاسې ما یاد کړئ، زه به تاسې یاد کړم

او زما شکر وکړئ او نا شکرې مه کوئ
او فرمایي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا} (۲)،
ژباړه: ای مومنانو د الله تعالی ذکر کوئ، زیات ذکر.

او فرمایي: {وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا} (۳)

ژباړه: هغه سړي چې الله تعالی ډېر یادوي او هغه ښځې چې الله تعالی ډېر یادوي، د دوی لپاره الله تعالی بښنه او لوی اجر تیار کړی دی

او نبي ﷺ فرمایي: «د هغه سړي مثال چې د الله تعالی ذکر

کوي او هغه چې یې نه کوي، داسې دی لکه ژوندی و مړ» (۴)

بل ځای فرمایي: «ایا زه تاسې ته ستاسې په اعمالو کې د

غوره عمل خبر در نکړم، چې د الله تعالی پر وړاندې تر

ټولو پاک دی، ستاسې درجې بلنډوونکی دی او ستاسې لپاره، د

سرو او سپینو زرو له خیراته غوره دی او له دې هم غوره دی

(۱) ذکر د عربی ژبې توری دی، په پښتو کې د یاد مانا ورکوي، عرب وايي: ذکره فلان: فلاني یاد کړ.

(۲) البقرة: ۱۵۲

(۳) الأحزاب: ۴۱

(۴) الأحزاب: ۳۵

(۵) صحیح بخاري: ۶۴۰۷ او مسلم: ۷۷۹

چې تاسې د خپل دښمن سره مخامخ شئ؛ نو تاسې د هغوی
څټونه ووهئ او هغوی ستاسې څټونه ووهي؟» هغوی وويل:
ولې نه خبر راکړه، هغه وفرمايل: «د الله تعالی ذکر کول»^(۱)
او فرمايي: «څوک چې په یو مجلس کې کېناست او د الله
تعالی ذکر یې په کې ونه کړ، نو پر ده به الله تعالی له پلوه
د قیامت پر ورځ یو نقصان او کمی وي او څوک چې پر یو
ځای ځملاست او هلته یې د الله تعالی ذکر ونه کړ، نو پر ده
به د الله تعالی له پلوه یو نقص او ملامتیا وي»^(۲)

(۱) سنن ترمذي: ۳۳۷۵، سنن ابن ماجه: ۱۲۴۶

(۲) ابو داود: ۴۸۶۴

له فرض مانځه وروسته ذکر

۱- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ»^(۱) ژباړه: زه له الله تعالى څخه بښنه غواړم

درې ځله

۲- «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَاذَكَتَ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْإِكْرَامِ»^(۲)

ژباړه: یا الله تعالى ته له ټولو عیبونو څخه پاک یې، ستا له

پلوه سلامتیا ده، ته د برکتونو خاوند یې، ای د لویي او عزت

خاونده.

۳- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۳) ، درې ځله

ژباړه: له الله تعالى پرته بل څوک د بندگی لایق نه شته،

یواځې دی، شریک یې نه شته، د هغه لپاره پاچاهي ده، د هغه

لپاره ثناء او د کمال صفتونه دي او هغه پر هر شي د قدرت

خاوند دی.

۴- «اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا

الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۴)

ژباړه: یا الله تعالى نه شته منع کوونکی د هغه څه چې تا

ورکړی او نه شته ورکوونکی د هغه څه چې تا منع کړ او

ستا په مقابل کې د هېڅ مرتبې خاوند ته هېڅ مرتبه گټه نه

(۱) ابوداود: ۱۴۹۵ ترمذي: ۳۵۴۴

(۲) صحيح مسلم: ۵۹۱

(۳) صحيح البخاري: شمېره ۸۴۴، صحيح مسلم: شمېره ۵۹۳

(۴) صحيح بخاري: ۲۵۵

رسوي.

۵- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»^(۱)

ژباړه: له الله تعالى پرته بل څوک د بندگۍ لایق نه شته، یواځې دی، شریک یې نه شته، د هغه لپاره پاچاهي ده، د هغه لپاره د کمال صفتونه دي او هغه پر هر څه قادر دی، نه شته له بديو منع کېدل او نه د نیکو قوت مگر د الله تعالى په مرسته دی، له الله تعالى پرته بل څوک د بندگۍ لایق نه شته، مور یواځې د هغه بندگي کوو، د هغه لپاره نعمتونه دي، د هغه لپاره احسانونه دي او د هغه لپاره ښایسته ثناء او صفتونه دي، له الله تعالى پرته بل څوک د بندگۍ لایق نه شته، مور د هغه لپاره په اخلاص بندگي کوو، که څه هم کفاري یې بده گڼي.

۶- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ ۳۳ خَلَهُ أَوْ دَسَلِمَ خَلِ
پوره کولو لپاره: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۲)

ژباړه: الله تعالى لره پاكي ده، الله تعالى لره ثناء ده، الله تعالى ډېر لوی دی، له الله تعالى پرته بل څوک د بندگۍ

(۱) صحیح مسلم: ۵۹۴

(۲) صحیح مسلم: ۵۹۷ صحیح مسلم په همدغه روایت کې ورسره دا خبره هم ده چې

فرمایي: «چا چې دغه کلمې د هر لمانځه وروسته وویلې نو د هغه ټول گناهونه به وبتل شي که څه هم د سمندر د زگ په اندازه هم وي»

لايق نه شته، يواځې دى، شريك يې نه شته، دهغه لپاره پاچاهي ده او دهغه لپاره ثناء ده او دهغه پر هر څه قادر دى.

۷- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ * اللّٰهُ الصَّمَدُ * لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ * وَلَمْ یَكُنْ لَهٗ کُفُوًا اَحَدٌ} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِی الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * اِلٰهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِیْ یُوسِّسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ * مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ} (۱) دا سورتونه به د هر فرض لمانځه څخه وروسته وايي

ژباړه: د الله تعالى په نوم شروع کوم چې زيات مهربان او تل رحم کوونکی دى، ته ووايه: دهغه چې تاسې يې په اړه پوښتنه کوئ، الله تعالى دى، يو دى، الله تعالى چا ته محتاج نه دى او ټول مخلوق الله تعالى ته محتاج دى، نه له ده څوک زېږېدلى دى او نه دى له چا زېږېدلى دى او نه شته دهغه په څېر هيڅ څوک. د الله تعالى په نوم شروع کوم چې زيات مهربان او تل رحم کوونکی دى، ته ووايه: زه پناه نيسم د سبا په رب پورې * د شر د هر هغه څه څخه چې الله تعالى پيدا کړي دي * او د شپې له شر څخه کله چې تياره شي او د شر له هغو سبځو څخه چې په غوتو کې پوک وهونکې

(۱) أبو داود: ۱۵۲۳ دهغه حديث ترمذي پر ۲۹۰۴ شمېره، نسائي پر ۱۳۲۵ شمېره هم روايت کړی

او دغو درې سورتونو ته معوذات هم وايي: وگوره فتح الباري: ۶۲/۹

دي * او د شر له حسد کوونکي څخه کله چې حسد راښکاره کړي د الله تعالی په نوم شروع کوم چې زیات مهربان او تل رحم کوونکی دی ته ووايه: زه پناه نیسم په رب د خلکو * چې د خلکو پاچاه دی * د خلکو معبود دی * د شر د وسوسې اچوونکي څخه چې تښتېدونکی دی * هغه چې د خلکو په سینو کې وسوسې اچوي * دغه وسوسې اچوونکي د پېریانو او خلکو څخه دي.

۸- «{لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} له هر مانځه وروسته»^(۱)

ژباړه: الله تعالی هغه ذات دی چې نه شته لایق د بندګۍ مګر یواځې همدی دی، تل ژوندی دی، د ټولو کائناتو نظام چلوونکی دی، پر ده پرکالي او خوب نه راځي، په اسمانونو او ځمکو کې هر څه یواځې د همدې دي، هغه څوک دی چې د ده پر وړاندې سپارش وکړي؟! مګر د ده په اجازت، دی پر هغه څه پوهېږي چې د دوی پر وړاندې او له دوی وروسته دي او مخلوق د ده تعالی هیڅ علم نه شي راګېرولی، مګر

(۱) امام نسائي په عمل اليوم والليلة کې په ۱۰۰ شمېره راوړی په دغه حدیث کې دا هم راغلي دي: «څوک چې ایت الکرسي له هر فرض مانځه وروسته وایي نو له جنت څخه به یواځې د مرګ له امله بند وي» دغه حدیث ابن سني په ۲۱ شمېره روایت کړی، الباني ورته په صحیح الجامع ۲۳۹-۵ کې صحیح ویلی ایت الکرسي د سورت بقره ۲۵۵ ایت دی

پر هغه څه چې دى تعالى يې وغواړي، د هغه تعالى كرسى له اسمانونو او ځمكې څخه پراخه ده، د دې دواړو -اسمان او ځمكې- ساتل هغه تعالى نه ستړى كوي.

۹- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱) دا به د سهار او ماسام له مانځه وروسته لس ځله وايي

ژباړه: له الله تعالى پرته بل څوك د بندگۍ لايق نه شته، يواځې دى، شريك يې نه شته، د هغه لپاره پاچاهي ده او د هغه لپاره ثناء ده، هغه ژوندي كول او مړه كول كوي او هغه پر هر څه قدرت لرونكى دى.

۱۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مَقْبُولًا»^(۲) د سهار مانځه وروسته

ژباړه: يا الله زه له تا گټوره پوهه، پاك رزق او قبول كړى شوى عمل غواړم.

(۱) سنن ترمذي: ۵-۵۱۵

(۲) ابن ماجه: ۹۲۵

د سهار اذکار

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ لَدُنِّي بَعْدَهُ (١)
ژباړه: ټول د کمال صفتونه او ثناء یواځې الله تعالی لره ده
 او درود او سلام پر هغه نبي چې له هغه وروسته بل نبي
 نه شته

١- **أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ** {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} (٢)

ژباړه: زه په الله تعالی پورې له رتل شوي شیطان څخه پناه
 غواړم: الله تعالی هغه ذات دی چې نه شته لایق د بندګۍ
 مګر یواځې همدا دی، تل ژوندی دی، د ټولو کائناتو نظام
 چلوونکی دی، پر ده پرکالي او خوب نه راځي، په اسمانونو او

(١) له انس رضي الله عنه مرفوع حدیث روایت دي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي:

«دا چې زه د یو قوم سره کېنم چې د سهار له لمانځه څخه د لمر ځانته پورې د الله تعالی ذکر
 کوي، دا ماته له دې غوره ده چې د اسماعیل علیه السلام له اولاد څخه څلور مریان اژاد کړم
 او دا چې زه د یو قوم سره کېنم چې د مازیګر له لمانځه څخه تر لمر پرېواته د الله تعالی ذکر
 کوي، دا راته له دې غوره ده چې څلور مریان اژاد کړم» دغه حدیث ابو داود پر ٣٦٦٧ شمېره

روایت کړی او الباني ورته صحیح ابو داود کې حسن ویلی دی

(٢) سورت بقره: ٢٥٥ حدیث کې راځي: «چا چې ایت الکرسي سهار وويله نو تر ماښامه به له
 پېرېانو څخه خوندي وي او چا چې ماښام وويله نو تر سهاره به ترې خوندي وي» حدیث
 حاکم روایت کړی ٥٦٢-١ او الباني ورته په صحیح الترغیب والترهیب ١-٢٧٢ کې صحیح ویلی
 او نسائي او طبراني ته یې د حدیث نسبت کړی، ویلي یې دي د طبراني سند جید دی

خُموکې هر څه یواځې د همدې دي، هغه څوک دی چې د ده پر وړاندې سپارش وکړي؟! مگر د ده په اجازت، دی پر هغه څه پوهېږي چې د دوی پر وړاندې او له دوی وروسته دي او دوی -مخلوق- د ده تعالیٰ هیڅ علم نه شي راگېرولی، مگر پر هغه څه چې دی -الله تعالیٰ- یې وغواړي، د هغه کرسې له اسمانونو او ځمکې پراخه ده، د دې دواړو -اسمان او ځمکې- ساتل هغه تعالیٰ نه ستړی کوي، هغه تعالیٰ ډېر اوچت او ډېر لوی دی.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ * اللّٰهُ الصَّمَدُ * لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ * وَلَمْ یَكُنْ لَهٗ کُفُوًا اَحَدٌ} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِی الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * اِلٰهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِیْ یُوسِّسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ} (۱)
درې ځله

ژباړه: د الله تعالیٰ په نوم شروع کوم چې زیات مهربان او تل رحم کوونکی دی، ته ووايه: دغه چې تاسې یې په اړه پوښتنه کوئ، الله تعالیٰ دی، یو دی، الله تعالیٰ چا ته محتاج نه دی او ټول مخلوق الله تعالیٰ ته محتاج دی، نه له ده څوک

(۱) سنن أبی داود، ۵۰۸۲ «چا چې دا سورتونه درې ځله سهار او درې ځله بیګاه وویل نو له هر څه به ورته دا بسنه وکړي» حدیث ترمذی هم په ۳۵۷۵ روایت کړی او البانی ورته صحیح

زېږېدلی دی او نه دی له چا زېږېدلی دی او نه شته د هغه په څېر هیڅ څوک. د الله تعالی په نوم شروع کوم چې زیات مهربان او تل رحم کوونکی دی، ته ووايه: زه پناه نیسم د سبا په رب پورې* د شر د هر هغه څه څخه چې الله تعالی پیدا کړی دی* او د شر له شپې څخه کله چې تیاره شي او د شر له هغو بېخو څخه چې په غوټو کې پوک وهونکي دي* او د شر له حسد کوونکي څخه کله چې حسد راښکاره کړي. د الله تعالی په نوم شروع کوم چې زیات مهربان او تل رحم کوونکی دی ته ووايه: زه پناه نیسم په رب د خلکو* چې د خلکو پاچاه دی* د خلکو معبود دی* د شر د وسوسې اچوونکي څخه چې تښتېدونکی دی* هغه چې د خلکو په سینو کې وسوسې اچوي* دغه وسوسې اچوونکي د پېریانو او خلکو څخه دي.

۳- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ»^(۱)

ژباړه: پر مونږ سهار شو، پاچاهي ټوله الله تعالی لره ده، ټوله نساء او د کمال صفتونه الله تعالی لره دي، له الله تعالی پرته بل څوک د بندگۍ لایق نه شته، یواځې دی، شریک یې

(۱) صحیح مسلم: ۲۷۲۲

نه شته، د هغه لپاره پاچاهي ده، د هغه لپاره ثناء ده او هغه پر هرڅه د قدرت خاوند دي، اى زما ربه زه له تا څخه د هغه څه خیر غواړم چې په دې ورځ کې دي او د هغه څه چې له دې وروسته دي، زه په تا پورې د هغه څه له شر څخه پناه غواړم چې په دې ورځ کې دي او د هغه څه له شر څخه چې له دې وروسته دي، اى ربه زه په تا پورې د ناراستۍ او له بد بوډا والي پناه غواړم، اى زما ربه زه په تا پورې د اور له عذابه او د قبر له عذابه پناه غواړم.

۴- «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»^(۱)

ژباړه: يا الله عزوجل ستا په حکم، مرسته او رحمت مونږ سهار کړ او ستا په حکم مونږ بياگه کړ، ستا په حکم ژوندي کړو او ستا په حکم به مرو او يواځې تاته مو درتلل دي.

۵- «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَعَّتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۲)

ژباړه: يا الله تعالى ته زما رب يې، نه شته لايق د بندگۍ مگر يواځې ته يې، تا زه پيدا کړى يم او زه ستا بنده يم، زه ستا په لوظ او وعده تر خپل توانه ولاړ يم، زه د هغه بدو عملونو له شره پناه غواړم چې ما کړي دي، د هغو نعمتونو اقرار کوم

(۱) ترمذي: ۳۳۹۱

(۲) صحيح بخاري: ۶۳۰۶

چې تا پر ما کړي دي او هم د خپلې گناه اعتراف او اقرار کوم، نو ماته بښنه وکړه، ځکه له تا پرته بل هېڅوگ د گناه بښنه نه شي کولی.

٦- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنْكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»^(١) **څلور ځله**

يا الله تعالى: پر ما سهار شو، زه تا گواه کوم، ستا د عرش بارونکي گواه کوم، ستا ملايکان او ستا ټول مخلوق گواه کوم چې يواځې ته حق معبود يې، له تا پرته بل هېڅ حق معبود نه شته، ته يواځې يې، ستا سره شريک نه شته او پر دې دې گواه کوم چې محمد ﷺ ستا بنده او پيغمبر دی.

٧- «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»^(٢)

ژباړه: يا الله تعالى: پرما يا ستا له مخلوق څخه پر هېڅ يو تن کوم نعمت نه دی سبا کړی، مگر دغه نعمت يواځې ستا له پلوه دی، ستا سره هېڅ شريک نه شته، نو ستا لپاره د کمال صفتونه دي او ستا لپاره شکر دی.

(١) ابوداود: ٥٠٧١ په دغه حديث کې دا هم دي: «چا چې دا دعاء سبا او يا بيگاه څلور ځله

وويله نو الله تعالى به يې له اور څخه ازاد کړي» دا حديث په ادب مفرد کې امام بخاري

رحمه الله هم په ١٢٠١ شمېره راوړی او نسائي په عمل اليوم والليلة کې په ٩ شمېره هم راوړی

(٢) ابوداود: ٥٠٧٥ په دغه حديث کې دا هم راغلي دي: «چا چې دا دعاء په سهار کې وويله نو

هغه د خپلې دغې ورځې شکر اداء کړ او چا چې ماښام وويله نو د دغې شپې شکر يې اداء

کړ» امام نسائي رحمه الله په عمل اليوم والليلة کې په ٧ شمېره راوړی، ابن سني رحمه الله په

٤١ شمېره ابن حبان رحمه الله په موارد کې په ٢٣٦١ شمېره راوړی

۸- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱) درې ځله

ژباړه: يا الله تعالى؛ ما ته په خپل بدن کې روغتيا راکړې، ما ته په خپلو غوږونو کې روغتيا راکړې، ما ته په خپلو سترگو کې روغتيا راکړې، نه شته لايق د بندگۍ مگر يواځې ته يې، يا الله تعالى زه په تا پورې له کفر او فقر څخه پناه غواړم او زه په تا پورې د قبر له عذابه پناه غواړم، نه شته لايق د بندگۍ مگر يواځې ته يې.

۹- «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»^(۱) اووه ځله

زما لپاره الله تعالى بسنه کوي، نه شته لايق د بندگۍ مگر يواځې هغه دی، پر هغه زما توکل دی او هغه تعالى د لوی عرش خاوند دی.

۱۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتَرْ عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمَنْ فَوْقِي،

(۱) مسند احمد ۲۰۴۳۰، عمل اليوم والليلة ۲۲ ابن السني ۶۹ الادب المفرد ۷۰۱

(۲) ابوداود: ۵۰۸۱ «چا چې دا کلمې سهار او بېگاه اووه ځله وويلي نو الله تعالى به يې د دنيا او آخرت د هغه کار په اړه کافي شي چې دې فکرمنډ کړي دی»، دغه روايت ابن سني په ۷۱ مرفوع روايت کړی. زاد المعاد کې هم روايت شوی ۲-۳۷۶

وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ نَعْتِي»^(۱)

ژباړه: یا الله تعالی؛ زه په دنیا او آخرت کې له تا خوندي توب او بښنه غواړم، یا الله تعالی؛ زه له تا څخه په خپل دین، دنیا، کورنۍ او مال کې خوندي توب او بښنه غواړم، یا الله تعالی؛ زما پرده وساتې، زما وپره په امن بدله کړې، یا الله تعالی؛ ما له مخې خوا، له شا خوا، له ښي خوا، له چپې خوا او له برې خوا وساتې او زه ستا پر لویۍ پورې له دې پناه نیسم چې په نا ځایي ډول له لاندې خوا څخه هلاک کړی شم.

۱۱- «اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۲)

ژباړه: یا الله تعالی چې پر پټو او ښکاره پوه یې، د اسمانونو او ځمکې پیدا کوونکی یې، د هر څه پالونکی او پاچاه یې، زه پر دې گواهي ورکوم چې نه شته لایق دی بندگی مگر یواځې ته یې، زه په تا پورې د خپل نفس له شر څخه پناه نیسم او د شیطان له شر او شریکولو څخه پناه غواړم او له دې څخه پناه غواړم چې زه په خپله گناه وکړم او یا یې بل مسلمان ته کش کړم.

۱۲- «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

(۱) ابوداود: ۵۰۷۴، ابن ماجه: ۲۸۷۱

(۲) ابوداود: ۵۰۶۷، سنن ترمذي: ۳۳۹۲

السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (۱) درې ځله

د الله تعالى په نوم چې د هغه د نوم سره په ځمکه او اسمان کې څه شی ضرر نه شي رسولی او هغه اورېدونکی او پوه دی.

۱۳- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ - نَبِيًّا»
(۲) درې ځله

زه پر دې خوښ یم چې الله تعالى مې رب دی او پر دې خوښ یم چې اسلام مې دین دی او پر دې خوښ یم چې محمد ﷺ مې نبي دی.

۱۴- «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ» (۳)

ای تل ژوندی او د ټولو کائناتو واکدار او تدبیر کوونکیه؛ زه ستا په رحمت تاته فریاد کوم؛ زما ټول کارونه راسم کړه او ما خپل ځان ته د سترګې د رف په اندازه هم مه پرېږدې.

۱۵- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ» (۴)

(۱) ابوداود: ۵۰۸۸ «چا چې دغه کلمه سهار او ماښام درې ځله وويله نو هيڅ شی به ورته ضرر ونه رسوي»، دا حديث ترمذي هم روايت کړی ۵-۶۷۰ او ابوداود ۴-۳۲۳

(۲) مستند احمد: ۱۸۹۶۷ «چا چې دا دعاء سهار درې ځله او ماښام درې ځله وويله نو الله تعالى پر خپل ځان دا لازمه کړې چې د قيامت په ورځ به دغه بنده راضي کوي»، دغه روايت ابن سني په ۶۸ شمېره عمل اليوم والليلة په ۴ او ابو داود په ۱۵۲۱ شمېره راوړی دی

(۳) صحيح الترغيب والترهيب: ۱-۲۷۳

(۴) سنن ابي داود: ۵۰۸۴

مونږ سبا کړ او ټوله پاچاهي د الله رب العالمين ده، يا الله تعالى زه له تا څخه د دې ورځې د خیر، کامیابی، مرستې، رڼا، برکت او هدايت غوښتنه کوم او په تا پورې د دې ورځې له شر او له دې وروسته شر څخه پناه غواړم.

۱۶- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - ﷺ -، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ» (۱)

مونږ د اسلام پر فطرت، د اخلاص پر کلمه، د محمد ﷺ پر دین او د خپل پلار ابراهیم علیه السلام -چې له شرک څخه پاک مسلمان و او له مشرکانو څخه نه و- پر ملت سبا کړ.

۱۷- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» (۲) سل ځله

ژباړه: الله تعالى لره پاكي او د کمال صفتونه دي.

۱۸- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (۳) سل ځله

ژباړه: له الله تعالى پرته بل څوک د بندگۍ لایق نه شته، یواځې دی، شریک یې نه شته، د هغه لپاره پاچاهي او ثناء ده

(۱) مسند احمد ۱۵۳۶۰

(۲) مسلم: ۲۶۹۲ په دغه حدیث کې دا هم دي: «چا چې سهار او ماښام سل ځله وويله نو د قيامت په ورځ به له ده څه د هيڅ چا عمل غوره نه وي مگر هغه سړی چې د ده په څېر يې ويلي وي، يا يې له ده زيات ويلي وي»

(۳) صحيح بخاري: ۲۲۹۳، صحيح مسلم: ۲۶۹۱ «چا چې په ورځ کې سل وراي وويله نو د هغه به د لسو مريانو د ازادولو په اندازه ثواب وشي، سل نيکيانې به يې وليکل شي او سل گناهونه به يې وبښل شي، پر دغې ورځ به تر ماښامه له شيطانه خوندي وي او له ده به څوک غوره عمل رانوري مگر هغه څوک چې له ده زيات عمل وکړي»

او هغه پر هر څه د قدرت خاوند دی.

۱۹- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِينَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ»^(۱) درې ځله

الله تعالی لره پاکي او ثناء ده، دهغه د مخلوق د شمار په اندازه، دهغه د نفس د رضا په اندازه، دهغه د عرش د وزن په اندازه او دهغه تعالی د کلمو د ساهي په اندازه.

۲۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»^(۲)

ژباړه: یا الله تعالی زه له تا څخه د گټورې پوهې، د پراخه رزق او ستا په دربار کې د منل شوي عمل غوښتنه کوم.

۲۱- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»^(۳) په ورځ کې سل ځله

ژباړه: زه له الله تعالی څخه بښنه غواړم او هغه ته توبه وباسم.

۲۲- «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ»^(۴) لس ځله

یا الله تعالی ته زموږ پر نبی محمد ﷺ درود او سلام ولېږه .

(۱) صحیح مسلم: ۲۷۲۶

(۲) ابن السنې په عمل الیوم واللیلہ ۵۴ ابن ماجه ۹۲۵

(۳) صحیح بخاری: ۶۳۰۷، صحیح مسلم: ۲۷۰۲

(۴) رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «چا چې پر ما سهار مهال لس ځله او بیکاه مهال

لس ځله درود ووايه، نو د قيامت پر ورځ به يې زما شفاعت راکېر کړي» دا حديث طبراني په

دوه سندونو کې روايت کړی دی، چې يو يې جيد دی، مجمع الزوائد: ۱۰-۱۲۰، صحیح الترغیب

والترهيب: ۱-۲۷۳

د مائینام اذکار

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ لَدُنِّي بَعْدَهُ (١)
ژباړه: ټول د کمال صفتونه او ثناء یواځې الله تعالی لره ده
 او درود او سلام پر هغه نبي چې له هغه وروسته بل نبي
 نه شته

١- **أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ** {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} (٢)

ژباړه: زه په الله تعالی پورې له رتل شوي شیطان څخه پناه
 غواړم: الله تعالی هغه ذات دی چې نه شته لایق د بندګۍ
 مګر یواځې همدا دی، تل ژوندی دی، د ټولو کائناتو نظام
 چلوونکی دی، پر ده پرکالي او خوب نه راځي، په اسمانونو او

(١) له انس رضي الله عنه مرفوع حدیث روایت دي، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایي:

«دا چې زه د یو قوم سره کېنم چې د سهار له لمانځه څخه د لمر ځانته پورې د الله تعالی ذکر
 کوي، دا ماته له دې غوره ده چې د اسماعیل علیه السلام له اولاد څخه څلور مریان ازاډ کړم
 او دا چې زه د یو قوم سره کېنم چې د مازیګر له لمانځه څخه تر لمر پرېواته د الله تعالی ذکر
 کوي، دا راته له دې غوره ده چې څلور مریان ازاډ کړم» دغه حدیث ابو داود پر ٣٦٦٧ شمېره

روایت کړی او الباني ورته صحیح ابو داود کې حسن ویلی دی

(٢) سورت بقره: ٢٥٥ حدیث کې راځي: «چا چې ایت الکرسي سهار وويله نو تر مائینامه به له
 پېرېانو څخه خوندي وي او چا چې مائینام وويله نو تر سهاره به ترې خوندي وي» حدیث
 حاکم روایت کړی ٥٦٢-١ او الباني ورته په صحیح الترغیب والترهیب ١-٢٧٢ کې صحیح ویلی
 او نسائي او طبراني ته یې د حدیث نسبت کړی، ویلي یې دي د طبراني سند جید دی

خُمو کپ هر څه يواځې د همدې دي، هغه څوک دی چې د ده پر وړاندې سپارش وکړي؟! مگر د ده په اجازت، دی پر هغه څه پوهېږي چې د دوی پر وړاندې او له دوی وروسته دي او دوی -مخلوق- د ده تعالیٰ هېڅ علم نه شي راگېږولی، مگر پر هغه څه چې دی -الله تعالیٰ- يې وغواړي، د هغه کرسې له اسمانونو او ځمکې پراخه ده، د دې دواړو -اسمان او ځمکې- ساتل هغه تعالیٰ نه ستړی کوي، هغه تعالیٰ ډېر اوچت او ډېر لوی دی.

﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْكُمْ وَكُتِبَ وَرَسُولُهُ لَا تَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾.

رسول پر هغه څه ايمان راوړی: چې په ده باندې د خپل رب له جانبې نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ايمان راوړی دی په الله باندې او د هغه پر ملايکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو باندې (او وايي) مونږه د هغه (الله) په رسولانو کې د هېچا په مينځ کې تفريق نه کوو او وايي: مونږ او ورېدل او مونږ خبره ومنله (مونږ) ستا (نه) بخښنه (غواړو) ای زمونږه ربه! او خاص تا ته بېرته درتگ دی.

او الله هېڅ يو نفس نه مكلف كوي مگر د هغه له توان سره سم، د همدۀ لپاره دي څه نهكې چې ده كړي دي او په همدغه (نفس) باندې دي څه (گناهونه) چې ده كړي دي، اى زمونږه ربه! مونږ مه نيسه كه مونږ (څه حكم) هېر كړو، يا مونږ غلطې وكړو، اى زمونږه ربه! او په مونږ باندې بوج مه ږده؛ لكه څنگه چې تا هغه (بوج) ايښى و په هغو خلقو باندې چې له مونږ نه مخكې وو، اى زمونږه ربه! او پر مونږ باندې داسې څه مه راباروه چې په مونږ كې د هغو (د اوچتولو) هېڅ طاقت نه وي او مونږ ته معافي وكړه او مونږه وبخښه او پر مونږ رحم وكړه، هم ته زمونږ كارساز يې، نو د كافر قوم په خلاف ته زمونږ مدد وكړه.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ * اللّٰهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ} بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ {قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * اِلٰهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاسِ * مِنْ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ} (۱)

درې ځله

ژباړه: د الله تعالى په نوم شروع كوم چې زيات مهربان او

(۱) سنن أبي داود، ۵۰۸۲ «چا چې دا سورتونه درې ځله سهار او درې ځله بېگاه وويل نو له

هر څه به ورته دا بسنه وكړي» حديث ترمذي هم په ۳۵۷۵ روايت كړى او الباني ورته صحيح

ويلى

تل رحم کوونکی دی، ته ووايه: دغه چې تاسې يې په اړه پوښتنه کوئ، الله تعالی دی، یو دی، الله تعالی چا ته محتاج نه دی او ټول مخلوق الله تعالی ته محتاج دی، نه له ده څوک زېږېدلی دی او نه دی له چا زېږېدلی دی او نه شته د هغه په څېر هیڅ څوک. د الله تعالی په نوم شروع کوم چې زیات مهربان او تل رحم کوونکی دی، ته ووايه: زه پناه نیسم د سبا په رب پورې* د شر د هر هغه څه څخه چې الله تعالی پیدا کړی دی* او د شر له شپې څخه کله چې تیاره شي او د شر له هغو ښځو څخه چې په غوتو کې پوک وهونکې دي* او د شر له حسد کوونکي څخه کله چې حسد راښکاره کړي. د الله تعالی په نوم شروع کوم چې زیات مهربان او تل رحم کوونکی دی ته ووايه: زه پناه نیسم په رب د خلکو* چې د خلکو پاچاه دی* د خلکو معبود دی* د شر د وسوسې اچوونکي څخه چې تښتېدونکی دی* هغه چې د خلکو په سینو کې وسوسې اچوي* دغه وسوسې اچوونکي د پېریانو او خلکو څخه دي.

۳- «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لَهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ» (۱)

(۱) صحیح مسلم: ۲۷۲۳

ژباړه: پر مونږ ماښام شو، پاچاهي ټوله الله تعالى لره ده، ټوله ثناء او د کمال صفتونه الله تعالى لره دي، له الله تعالى پرته بل څوک د بندگي لايق نه شته، يواځې دى، شريک يې نه شته، د هغه لپاره پاچاهي ده، د هغه لپاره ثناء ده او هغه پر هرڅه د قدرت خاوند دى، اى زما ربه زه له تا څخه د هغه څه خیر غواړم چې په دې شپه کې دي او د هغه څه چې له دې وروسته دي، زه په تا پورې د هغه څه له شر څخه پناهې غواړم چې په دې شپه کې دي او د هغه څه له شر څخه چې له دې وروسته دي، اى ربه زه په تا پورې د ناراستۍ او له بد بوډا والي پناه غواړم، اى زما ربه زه په تا پورې د اور له عذابه او د قبر له عذابه پناه غواړم.

۴- «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»^(۱)

ژباړه: يا الله عزوجل ستا په حکم، مرسته او رحمت مونږ سهار کړ او ستا په حکم مونږ بېگانه کړ، ستا په حکم ژوندي کړو او ستا په حکم به مرو او يواځې تاته مو درتلل دي.

۵- «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَعَلْتُ، أَبُوؤْ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۲)

ژباړه: يا الله تعالى ته زما رب يې، نه شته لايق د بندگي مگر

(۱) ترمذي: ۳۳۹۱

(۲) صحيح بخاري: ۶۳۰۶

یواخې ته یې، تا زه پیدا کړی يم او زه ستا بنده يم، زه ستا په لوظ او وعده تر خپل توانه ولاړ يم، زه د هغه بدو عملونو له شره پناه غواړم چې ما کړي دي، د هغو نعمتونو اقرار کوم چې تا پر ما کړي دي او هم د خپلې گناه اعتراف او اقرار کوم، نو ماته بښنه وکړه، ځکه له تا پرته بل هیڅوک د گناه بښنه نه شي کولی.

٦- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» (١) **څلور ځله**

ژباړه: یا الله تعالی: پر ما ماښام شو، زه تا گواه کوم، ستا د عرش بارونکي گواه کوم، ستا ملايکان او ستا ټول مخلوق گواه کوم چې یواخې ته حق معبود یې، له تا پرته بل هیڅ حق معبود نه شته، ته یواخې یې، ستا سره شریک نه شته او پر دې دې گواه کوم چې محمد ﷺ ستا بنده او پیغمبر دی.

٧- «اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَالْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ» (٢)

ژباړه: یا الله تعالی؛ پرما یا ستا له مخلوق څخه پر هیڅ یو

(١) ابوداود: ٥٠٧١ په دغه حدیث کې دا هم دي: «چا چې دا دعاء سبا او یا بېگانه څلور ځله

وویل نو الله تعالی به یې له اور څخه ازاد کړي» دا حدیث په ادب مفرد کې امام بخاري

رحمه الله هم په ١٢٠١ شمېره راوړی او نسائي په عمل الیوم واللیله کې په ٩ شمېره هم راوړی

(٢) ابوداود: ٥٠٧٥ په دغه حدیث کې دا هم راغلي دي: «چا چې دا دعاء په سهار کې وویل

نو هغه د خپلې دغې ورځې شکر اداء کړ او چا چې ماښام وویل نو د دغې شپې شکر یې اداء

کړ» امام نسائي رحمه الله په عمل الیوم واللیله کې په ٧ شمیره راوړی، ابن سني رحمه الله په

٤١ شمېره ابن حبان رحمه الله په موارد کې په ٢٢٦١ شمېره راوړی

تن کوم نعمت مابنام کړی نه دی، مگر دغه نعمت یواځې ستا له پلوه دی، ستا سره هیڅ شریک نه شته، نو ستا لپاره د کمال صفتونه دي او ستا لپاره شکر دی.

۸- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱) درې ځله

ژباړه: یا الله تعالی: ما ته په خپل بدن کې روغتیا راکړې، ما ته په خپلو غوږونو کې روغتیا راکړې، ما ته په خپلو سترگو کې روغتیا راکړې، نه شته لایق د بندګۍ مگر یواځې ته یې، یا الله تعالی زه په تا پورې له کفر او فقر څخه پناه غواړم او زه په تا پورې د قبر له عذابه پناه غواړم، نه شته لایق د بندګۍ مگر یواځې ته یې.

۹- «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»^(۲) اووه ځله

زما لپاره الله تعالی بسنه کوي، نه شته لایق د بندګۍ مگر یواځې هغه دی، پر هغه زما توکل دی او هغه تعالی د لوی عرش خاوند دی.

۱۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ

(۱) مسند احمد ۲۰۴۳۰، عمل اليوم والليله ۲۲ ابن السني ۶۹ الادب المفرد ۷۰۱

(۲) ابوداود: ۵۰۸۱ «چا چې دا کلمې سهار او بېگاه اووه ځله وويلې نو الله تعالی به يې د دنيا

او آخرت د هغه کار په اړه کافي شي چې دې فکر مند کړی دی»، دغه روايت ابن اسني په ۷۱

مرفوع روايت کړی، زاد المعاد کې هم روايت شوی ۲-۲۷۶

إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَمُوَ وَالْعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي،
اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي،
وَأَعُوذُ بِعِظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»^(۱)

ژباړه: یا الله تعالی؛ زه په دنیا او آخرت کې له تا خوندي
توب او بښنه غواړم، یا الله تعالی؛ زه له تا څخه په خپل
دین، دنیا، کورنۍ او مال کې خونديتوب او بښنه غواړم، یا
الله تعالی؛ زما پرده وساتې، زما وپره په امن بدله کړې،
یا الله تعالی؛ ما له مخې خوا، له شا خوا، له ښي خوا، له
چپې خوا او له برې خوا وساتې او زه ستا پر لویۍ پورې
له دې پناه نیسم چې په نا ځایي ډول له لاندې خوا څخه
هلاک کړی شم.

۱۱- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ
كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهٖ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سَوْءًا،
أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۲)

ژباړه: یا الله تعالی چې پر پټو او ښکاره پوه یې، د اسمانونو
او ځمکې پیدا کوونکی یې، د هر څه پالونکی او پاچاه یې، زه
پر دې گواهي ورکوم چې نه شته لایق دی بندگی مگر یواځې
ته یې، زه په تا پورې د خپل نفس له شر څخه پناه نیسم او
د شیطان له شر او شریکولوڅخه پناه غواړم او له دې څخه

(۱) ابوداود: ۵۰۷۴، ابن ماجه: ۳۸۷۱

(۲) ابوداود: ۵۰۶۷، سنن ترمذي: ۳۳۹۲

پناه غواړم چې زه په خپله گناه وکړم او یا یې بل مسلمان ته کش کړم.

۱۲- «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (۱) درې ځله

د الله تعالی په نوم چې د هغه د نوم سره په ځمکه او اسمان کې څه شی ضرر نه شي رسولی او هغه اورېدونکی او پوه دی.

۱۳- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ - ﷺ - نَبِيًّا» (۲) درې ځله

زه پر دې خوښ یم چې الله تعالی مې رب دی او پر دې خوښ یم چې اسلام مې دین دی او پر دې خوښ یم چې محمد ﷺ مې نبي دی.

۱۴- «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ» (۳)

ای تل ژوندی او د ټولو کائناتو واکدار او تدبیر کوونکیه؛ زه ستا په رحمت تاته فریاد کوم؛ زما ټول کارونه راسم کړه او ما خپل ځان ته د سترگې د رف په اندازه هم مه پرېږدي.

۱۵- «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

(۱) ابوداود: ۵۰۸۸ «چا چې دغه کلمه سهار او ماښام درې ځله وويله نو هيڅ شی به ورته

ضرر ونه رسوي». دا حديث ترمذي هم روايت کړی ۵-۶۵؛ او ابوداود ۴-۳۲۲

(۲) مسند احمد: ۱۸۹۶۷ «چا چې دا دعاء سهار درې ځله او ماښام درې ځله وويله نو الله

تعالی پر خپل ځان دا لازمه کړې چې د قيامت په ورځ به دغه بنده راضي کوي». دغه روايت

ابن سني په ۶۸ شمېره عمل اليوم والليلة په ۴ او ابو داود په ۱۵۲۱ شمېره راوړی دی

(۳) صحيح الترغيب والترهيب: ۱-۲۷۲

حَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ: فَتَّحَهَا، وَنَصَرَهَا، وَنَوَّرَهَا، وَبَرَكَّهَا، وَهَدَاهَا،
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا»^(١)

ژباړه: مونږ بېگانه کړ او ټوله پاچاهي د الله رب العالمين ده، يا
الله تعالی زه له تا څخه د دې شپې د خیر، کامیابی، مرستې،
رنیا، برکت او هدایت غوښتنه کوم او په تا پورې د دې شپې
له شر او له دې څخه د وروسته شر څخه پناه غواړم.

١٦- «أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى
دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»^(٢)

مونږ د اسلام پر فطرت، د اخلاص پر کلمه، د محمد ﷺ پر
دین او د خپل پلار ابراهیم علیه السلام -چې له شرک څخه
پاک مسلمان و او له مشرکانو څخه نه و- پر ملت شپه کړه.

١٧- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»^(٣) سل ځله

ژباړه: الله تعالی لره پاکي او د کمال صفتونه دي.

١٨- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ،
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(٤) لس ځله یا د ناراستی پر مهال
یو ځله^(٥)

(١) سنن ابی داود: ٥٠٨٤

(٢) مسند احمد ١٥٣٦٠

(٣) مسلم: ٢٦٩٢ په دغه حدیث کې دا هم دي: «چاچې سهار او ماښام سل ځله وویل نو د
قیامت په ورځ به له ده څه د هیڅ چا عمل غوره نه وي مگر هغه سړی چې د ده په څې یې
ویلې وي یا له ده زیات ویلې وي»

(٤) صحیح الترغیب والترهیب: ٢٧٢-١

(٥) سنن ابی داود ٥٠٧٧، ابن ماجه ٣٧٩٨، احمد ٨٧١٩

ژباړه: له الله تعالى پرته بل څوک د بندگۍ لایق نه شته، یواځې دی، شریک یې نه شته، د هغه لپاره پاچاهي او ثناء ده او هغه پر هر څه د قدرت خاوند دی.

۱۹- «**أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ**»^(۱) سل ځله

ژباړه: زه له الله تعالى څخه بښنه غواړم او هغه ته توبه وباسم.

۲۲- «**أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ**»^(۲) درې ځله

ژباړه: زه د الله تعالى په هغو کلمو پورې پناه نیسم چې پوره دي له شر د هر هغه څه څخه چې الله تعالى پیدا کړي دي

۲۴- «**اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ**»^(۳)، لس ځله

یا الله تعالى ته زموږ پر نبی محمد ﷺ درود او سلام ولېږه.

(۱) صحیح بخاری: ۱۲۰۷، صحیح مسلم: ۲۷۰۲

(۲) مسند احمد: ۷۸۹۸ په دغه حدیث کې دا هم راغلي: «چا چې دا دعاء بیکاه درې ځله وویل نو په دغه شپه کې به ورته د تېې ناروغي ضرر ونه رسوي» دغه حدیث د سننو نورو کتابونو هم روایت کړی دی

(۳) رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «چا چې پر ما سهار مهال لس ځله او بیکاه مهال لس ځله درود ووايه، نو د قیامت پر ورځ به یې زما شفاعت راکېر کړي» دا حدیث طبراني په دوه سندونو کې روایت کړی دی، چې یو یې جید دی، مجمع الزوائد: ۱۰-۱۲۰، صحیح الترغیب والترهیب: ۱-۲۷۲

«الله تعالیٰ دې د هغه چا مخ
بنايسته کړي چې زما خبره واورې
او بیا یې نورو ته ورسوي» الحدیث

په ټولنیزه رسنیو کې زموږ سره د ملتیا لپاره: SahihHadith

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**